

med vindskier som er fremstillet paa en av Birkamyntene (se C. A. NORDMAN: Nordens äldsta Mynt. Finskt Museum 1923 s. 16 fig. 2). Forøvrig skal vi her indskrænke os til at henvise til endel oplysninger som er samlet av SUNE LINDQVIST i avhandlingen om „Hednatemplet i Uppsala“ (Fornvännen 1923 s. 85 ff.), av THOR KIELLAND i „Norsk Guldsmedkunst i Middelalderen“ Oslo 1927 s. 50—53 og av VALTÝR GUÐMUNDSSON i „Privatboligen på Island i Sagatiden“ s. 151—163. For vore stavkirkers vedkommende kan det henvises til LORENTZ DIETRICHSON: De norske Stavkirker.

DET GJENNEMBRUTTE BRET

Nr. 27. Et *vindskilignende* stort bredt *stykke* av *bløtt træ*, antagelig *bøk*. Stykkets samlede nuværende længde er 70 cm. Dets nedre del er brukket tvers av paa skraa; bredden er her ca. 24 cm og tykkelsen 4—4,5 cm. Ogsaa i øvre ende er stykket avbrutt, men saa meget er bevart at det kan sees at det har været prydet med et ut-skaaret dyrehode. Av hodet er bare kjæftpartiet og nakkepartiet bevart. Nakken er utført i gjennembrutt arbeide, men tungen er utskaaret i overflaten med en dyp konturlinje. Panden har den eiendommelige forlængelse som avsluttes i en bue. Den skraa fure ved overgangen mellem det ornamenterte og det glatte parti er temmelig sikkert merke efter noget som har ligget oppaa brettet i haugen (se bind I s. 30 fig. 10). Brettets bestemmelse er ukjent, og det har intet parstykke, men det har vel snarest været en *vindski*. Dette stykke fandtes i indbrudsgangens øvre lag (se bind I s. 29 og pl. VI nr. 27). I bind I s. 29—30 er det antat at dette brett kan ha tjent som sengetile, men dette kan ikke være rigtig, da stykket er adskillig smalere og tyndere end de sengetiler som ellers kjendes fra Oseberg. Det har snarere været en vindski, men det hører ikke til vore telter.

RAMMEVERKET

Dette er tidligere omtalt i bind I s. 68—69, hvor det er nævnt at det efter al sandsynlighet er *skelettet til et slags hus*. Dets dimensioner er 3 m paa langsiden. Høiden har været over 2 m til „loftet“ og yderligere 1 m paa selve galvhøiden. Tverstokkene i grundflaten har været spikret fast paa denne.

Rammeverket bestaar av en *hel række* dels *firesidige* dels *runde stænger*. Paa grundlag av deres indbyrdes stilling i forskibet og ut fra stængenes form lot GUSTAFSON lage den model som er avbildet bind I fig. 56 (her fig. 164). Denne er ogsaa tat som utgangspunkt ved den beskrivelse som gives i det følgende, og stængene beskrives efter deres plads paa modellen. Paa skissen fig. 164 er hver stangs nr. angit, saaledes at man kan se de enkelte stængers plads i konstruktionen.